

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiritopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla konec meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponovno, da pošiljanje ne preneha in da dobijo vse številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 3.30
Pol leta . . . „ 6.50 | Jeden mesec . . . „ 1.10

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto . . . gld. 15.— | Četrt leta . . . gld. 4.—
Pol leta . . . „ 8.— | Jeden mesec . . . „ 1.40

Naročnje se lahko z vsakim dnevom, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohranimo na dotično naročilo.

Upravnništvo „Slovenskega Naroda“.

Prvi češki katoliški shod.

Dne 9. in 10. septembra bode v Přibramu na Češkem prvi katoliški shod praške nadškofije. Samo na sebi ni to nič, če se skliče katoliški shod, kajti poslednji moravski katoliški shod je celo več jako pametnih stvari sklenil v narodnem oziru in se mej drugim tudi izrekel za osnovo češkega vseučilišča za Moravo. Toda nekaj družega je, kar meče kaj neugodno luč na ta shod, vršil se bode baš pred deželnozborskimi volitvami. Naravno jo, da komu prihaja v glavo misel, da se z njim hoče vplivati na deželnozborske volitve. „Vaterland“ to sicer taji, a mi po mnogih skušnjah vemo, da se temu listu ne sme verjeti na besedo.

Vodje katoliške stranke na Češkem, ki je tako rekoč šele v začetku, so konservativni veleposestniki. Sploh, kdor opazuje to katoliško gibanje, mora priti na misel, da se je uprizorilo jedino zaradi tega, da bi plemstvo pridobilo večjo veljavo. Vera je le plašč za gotove politične namene, kakor je tudi marsikje drugje. Da so češkim plemenitašem lastni interesi prva, interesi katoliške cerkve pa šele druga stvar, je vidno iz tega, da se je baš

mej njimi rodila bila misel o zvezi konservativcev z liberalci. Grof Hohenwart je tedaj tako rekoč bil le izvrševalec sklepov češkega visokega plemstva.

Češko plemstvo je igralo važno ulogo v avstrijskih političnih stvareh. Razmere so se pa zanje jako neugodno premenile. Staročehi, ki so vedno bili le strežeti plemenitih gospodov po čeških gradovih, so se morali umakniti Mladočehom, kateri se pa drže načela, da v politiki naj odločuje narod, ne pa plemenitaši. Mej mladočeško stranko ima največje nasprotnike misel kneza Liechtensteina, da je češko plemstvo poklicano za voditelja češkega naroda. Po mnenju Mladočehov pač morejo tudi plemenitaši igrati važno vlogo, toda samo, ako hočejo služiti narodu. Toliko se pa nečesto ponižati knezi Schwarzenberg, Windischgrätz, Lobkovic in drugi. Mej Mladočehi in veleposestniki je zatorej nepremostljiv prepad. Tu je boj mej dvema nasprotnima načeloma.

Po padcu Windischgrätzovega ministerstva je grof Karol Hohenwart bil poskusil Mladočeha podjarmiti uplivu češkega plemstva, ali z drugimi besedami rečeno, nameraval je obnoviti nekdanji železni obroč desnice. Zaradi tega je v delegaciji kazal, da odobrava, da Mladočehi nastopajo neko previdnejšo pot v politiki. Grof Hohenwart se je pa moral prepričati, da se Mladočehi ne dajo tako lahko pridobiti, kakor levičarji. Mladočehi imajo zaupanje narodovo za sabo, zato pa jim ni treba povsod iskati politične opore.

Ko veleposestniki vidijo, da Mladočehi jim ne pojdejo na led, naj jih vabi tudi grof Hohenwart, radi bi zopet Staročehom pomagali na noge, vsaj pri volitvah sploh napravili kak razkol. V to pa jim ima nekoliko pomagati katoliški shod, kakor se misli.

Da je tako počenjanje škodljivo češkemu narodu, še omenjati ni treba. Če bodo jedini, bodo pač Nemci prisiljeni kmalu ozirati se na Čehe, če se pa razcepijo, potem bodo pa Nemci lahko zopet gospodarili po svoje v Avstriji. Posebno je treba v poštev jemati, da se češki veleposestniki ne čutijo Čehe v srcu. Po njih gradovih vlada le nemščina in pa francoščina. Večina češkega zgodovinskega plemstva

češčine niti ne razume. Staročehi pa tudi ne znajo braniti pravic naroda češkega. To so najbolje pokazali, ko so se sklepale znane dunajske punktacije, ko so popolnoma pozabili na Čehe v Šleziji in Moraviji. Poraz Mladočehov pri deželnozborskih volitvah bi pomenjal za narod češki velik nazadek v narodnem oziru.

Splošno pa ima vse to umetno napravljeno katoliško gibanje nekako nazaj potisniti narodno idejo. To se vidi jasno tudi pri nas na Slovenskem. Jednak namen so imeli tudi sklicevatelji katoliškega shoda na Moravskem, a tedaj se jim to ni bilo povse posrečilo, ker je došlo več za narod navdušenih mož. Tako je na tem shodu celo vladna finančna politika bila dobila neko brco, katero so pa pozneje njega sklicevatelji skušali utajiti. Mogoče je tudi, da se v Přibramu na Češkem tudi namen katoliškega shoda sklicevateljem popolnoma ne posreči.

Odrivanje narodne ideje s katoliškim gibanjem je jako nevarno pri slovanskih narodih, ki še nismo si priborili narodnih pravic, in pri nas nikakor ni čas, da bi se narodno vprašanje odpravilo iz prve vrste političnih vprašanj. Pri Nemcih je seveda stvar drugače, kajti njih narodnost je popolnoma zagotovljena in obilno so preskrbljeni s sredstvi za njih kulturni razvoj.

Iz povedanega je razvidno, da se mi ne moremo veseliti češkega katoliškega shoda v Přibramu, ako misli ta shod posegati v politična vprašanja, ker baš v sedanjem času bi utegnili biti osodepolna zmešnjava, ki bi jo napravil. Če se bode pa shod pečal jedino z verskimi zadevami, potem mu pa tudi mi želimo najboljšega uspeha. Sicer se pa zanašamo na narodno zavest češkega naroda, da bode odbila vsak še tako prikrit napad na narodne interese.

V Ljubljani, 29. avgusta.

Kielmanseggov ukaz. Oficijozni listi so naglašali, da so uradniki zadovoljni s Kielmanseggovim ukazom, s katerim se urejajo politične pravice uradnikov in učiteljev. Sklicevali so se, da je s tem ukazom zadovoljna „Staatsbeamtenzeitung“, ki je glasilo državnega uradniškega društva, ki ima 30.000 članov. Veselje oficijozov pa ni bilo dolgo,

Listek.

T a t.

(Povest J. E. Golobova.)

(Dalje.)

Okolu dverij stala je večja tolpa, v kateri sta bila silno nalita srednji in mlajši brat Strigunovih; razgovor se je sukal o belezni starčevaj.

„Nihče bolj, nego Kubiškin,“ reče prvi kmet.

„Kdo drugi naj bi to storil? reče drugi.

„Dobro bi bilo poučiti ga, da bi pozabil, kako se ljudem „nareja!“

Tu pride h gostilni sam Petruha. Včeraj je šel po obedu k ulnjaku, tam je nočeval, a prišel stoprv sedaj domov, preoblekel se v novi balat in šel v gostilno mej ljudstvo. O dogodku v družini Strigunovih ni mogel še ničesar izvedeti od nikogar.

„Stoj, strijc Petruha!“ stopi mu na pot mlajši Strigunov, Mihajlo. „Govori: si li ti „naredil“ očetu in moji soprogi?“

„Kaj pa ti je, si se napil črnica, ka li?“ odgovoril je začujeno Petruha in hotel priti mimo.

„Ne, stoj! Govori: si ti „naredil“? Ti?“ in Mihajlo pograbi z levo roko Petruho za rob suknje.

„Pusti me, tepec! Kaj ležeš v me?“

„Ne, govori, prekanjenec! Si ti „naredil“?“

„Kaj pa siliš v me?“ razsrdi se Petruha, „tudi ti hočeš nekaj od mene?“

„Jaz? Tudi jaz?“

In Petruha se zvali na zemljo vsled udarca. Mihajlo ga zgrabi z levo roko za lase in ga jame biti. Začetkoma se je trudil Petruha, da bi se vzdignil, a leva roka Mihajlova ga je zvalila, desna pa mu sipala udarce. Petruha je jel kričati. Mihajlo pa bije po obližji, po očeh, po ustnicah tako, da se je po nekolikih udarcih prekratilo kričanje, slišali pa so se vzdih in hropenje.

„Ne . . . jaz ti pokažem! . . . jaz . . . pokažem!“ rujove Mihajlo in kakor besen, kakor zver vlačil po zemlji, bije z nogami.

„Petruho tepejo! Čarovnika bijejo!“ čulo se je mej tolpo, zbrano okolu Mihajla.

„Dosti ima! Jenjaj!“

„Valjaj ga, valjaj! Treba poučiti, kaj se pravi, narediti!“

„Le po njem! Pokaži mu!“

„Dosti je, vraga! Ti ga boš ubil . . .“

„Kaj še! Le po njem! Čarovnika ne ugonobiš, ne ubiješ, kakor le z jesenovim kolom, njega ne ubiješ.“

„Kaj pa ste vi! Ali niste kristijani? Dosti je!“ pristopita dva kmeta in hočeta rešiti Petruho.

„Proč! Pustita!“ zarujove drugi Strigunov. „Bij, Miška, bij! Bo očetu „narejal“! . . . In tudi drugi brat jame biti ves besen s čevlji v bok. „Pes! . . . Nekristijan! . . .“

Vsled vrišča in krika prihiteli so vsi, ki so bili na trgu. Zmračilo se je, postalo je že temno in ni bilo možno videti strašnega prizora zverskega poboja; tolpa je čula le krike, klice in gluhe, vled utrujenosti že redkeje udarce. Konečno odvedli so nekateri ljudje zbesnelega Mihajla in brata njegovega, prihitel pa je gostilničar s svetilnico. Petruha je ležal brez diha, strašno ga je bilo pogledati: obližje je bilo sinje, razbito, vse krvavo in blatno; nisi razločil ne očíj, ne ustnic, — vse je bilo zateklo, razbito. Suknja raztrgana, bela srajca v krvi, blatu. Prinesli so vode in ga jeli polivati. Petruha se zave, no vzdigniti se, govoriti ne more; čuli so se le tihi vzdih. Pozvali so starosto, Petruho peljali domov, no drugi dan zjutraj je umrl. Prišel je sodnik in zdravnik, mrliča so pogledali in pokazalo se je, da je bil ubit. Strigunova so posadili v ječo in ju sodili čez sedem mesecev pri okrožnem sodišču. Obdolžena sta bila težke telesne poškodbe, vsled katere je nastopila smrt, in to v jezi in razdraženosti brez namena ubiti ga. Obsojena sta bila v poldrugoletno ječo.

kajti omenjeno društvo oporeka, da „Staatsbeamten-zeitung“ ni njega glasilo. Iz tega oporekanja pa je jasno, da uradniki nimajo tako ugodnega mnenja o Kielmanseggovem ukazu. Načelnikom finančnih uradov se je že naročilo, da naj pazijo, da se bodo uradniki ravnali po omenjenem ukazu. Koncem vsakega polletja morajo pa poročati, kar so opazili. Uradniki bodo torej pod neprestanim nadzorstvom. Kielmanseggovo ministerstvo pri njih pač ostane v spominu, ako se ne prekliče ta ukaz.

Češko vprašanje. Praški dopisnik „Pester Lloyd“, ki je gotovo Nemec, vedno levici bere levite, zakaj da ni napravila sprave s Čehi. Povsod so videli, da Čehi napredujejo, le češki Nemci bili so za to gluhi in slepi. Vedno so mislili, da bodo že Čehi ukrotili. Herbst ni hotel slišati o nobeni spravi; ko se je pa Plener stvari lotil, je bilo že prepozno. Sprava bi se bila morala narediti, dokler so Staročehi imeli moč, a tedaj, ko so se dunajske punktacije sklepale, so pa Mladočehi imeli velik upliv. Sedaj se bode pa morala delati sprava z Mladočehi, kajti Avstrija se ne pomiri, dokler se ne reši češko vprašanje. Potem dopisnik priporoča, da se naredi sprava s Čehi v mejah avstrijske ustave. Čehi sami bodo naposled že pripravljeni skleniti spravo, ker vidijo, da jim boji le škodujejo v gospodarskem oziru. Narodne razmere na Češkem so tako utrjene, da se Nemcem ni bati Čehov, pač pa so jim nevarni nemški nacionalsci, ki propovedujejo nestrpnost. Če se mej Čehi in Nemci napravi kak modus vivendi, potem se levici ni ničesa bati. — Dopisnik se pač moti, če misli, da bodo Čehi dovolili v kako spravo, ki bi se raztezala jedino na Češko.

Mestne volitve na Dunaju. Ko se je deloma posrečilo liberalcem, razcepiti male obrtnike, hočejo v tretjem razredu pri mestnih volitvah poskusiti svojo srečo. Tako je napovedal bivši podžupan dr. Richter pri nekem posvetovanju liberalcev. Pred nekaterimi meseci liberalna stranka ni imela najmanjšega upanja, da bi kaj dosegla v tretjem razredu, a sedaj so pa zanje razmere mnogo boljše. Obrtniki nimajo več neomejenega zaupanja v protisemite. Zdi se jim, da preveč govore proti židom, premalo se pa brigajo za male obrtnike. Veliko bode pa protisemitom škodovalo, da jih zapuste Čehi. Tega se pa sami krivi, ker so se postavili preveč na nemškonarodno stališče in niso hoteli Jedličke kandidovati v mestni zastop, ker je Čeh. Liberalci bi bili zmage skoro gotovi, da bi jih podpirali Čehi, a to se pa ne bode zgodilo, ker liberalci si še tudi niso pridobili češkega zaupanja. Nemci bodo sami mej seboj izvojevali letošnji boj. Kakšen bode izid, se ne ve, a toliko je gotovo, da protisemitska stranka je že prekoračila vrhunec svoje popularnosti.

Nemški katoliški shod je sklenil, da se podpirajo mladi katoliški učenjaki, da se bodo mogli kot privatni docentje pripravljati za učitelje na verskih šolah. Sklenilo se je priporočati učenjakom, ki stoje na katoliški podlagi, da naj stopijo v zvezo z Görresovo družbo. Sklenil se je osnovati poseben odbor, ki bode vzbujal zanimanje za znanstveni

kongres 1897 leta v Freiburgu v Švici. Nadalje se je vzprejel nek predlog, da bi načelniki katoliških zavodov in veroučitelji delovali na to, da se v rodbinah razširja katoliško slovstvo in iziriva protikatoliško. Naglašalo se je, da se protikatoliško slovstvo razširja, katoliško pa izginja. Mej udeležence se je razdelila neka knjižica o verski borbi na Ogerskem. Pri tem se je govorilo o verskih razmerah na Ogerskem in naglašalo, da ogerski kulturni boj meri na to, da cerkvi odvzame njeno imetje. Jeden govornikov je primerjal razmere na Ogerskem s turskimi. Vsprejel se je tudi predlog, da naj se nemška duhovščina shaja v vzgojevalne konference in pa da se ohrani verski značaj šol in v njih varuje cerkveni vpliv.

Položaj na Kubi je jako kritičen. Španska vlada pač poroča o raznih zmagah, a v resnici so pa vladne čete povsod tepene. Na Kubo poslali so mnogo podkrepiljenj. Vlada je hotela na Kubo poslati jednega podmaršala, da bi pomagal glavnemu poveljniku, a maršal Campos s tem ni zadovoljen in preti, da bi v tem slučaju takoj odložil poveljništvo. V oktobru pa na Kubo ne pošljejo novih podkrepiljenj, ker potrebujejo doma vojakov, kajti boje se resne ustaje. Mej prebivalstvom na Španskem vlada velika nevolja. Ustaja, ki se je bila začela okrog Valencije, je pa že pomirjena. Govori se, da to niti prava ustaja ni bila, temveč so bili najeli neredne nekateri borzjanci, ki so potem dobili velike svote na borzi. Vladi se pa zdi vender potrebno, biti previdna. Kubanci so odposlali več agentov na Špansko, da podpihajo ustajo, da potem na Kubi Španija ne bode mogla več uspešno vojevati. Seveda španska oblastva gledajo, da polove te podpihovalce.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 29. avgusta.

— („Slovenec“) je v sinočni številki posvetil govoru g. dr. Tavčarja na črnomajskem shodu kar dve notici. V prvi trdi, da je g. dr. Tavčar govoril neresnico, ko je na shodu rekel: „Ali ste čuli, s kakim veseljem je na zadnjem katoliškem shodu v Mokronogu poslanec Ignacij Žitnik pripovedoval svojim volilcem, da so imele dolenske železnice konec decembra meseca primankljaj? Verujem, da bi bilo gospodu Ignaciju Žitniku prav, če bi imele dolenske železnice malo dohodkov, ker bi potem imel priliko grmeti proti slovenskim liberalcem, češ, ti so glasovali za deželno garancijo pri dolenskih železnicah in sedaj jih križajte, ker bo morala dežela doplačevati k tem železnicam.“ „Slovenec“ citira ta odstavek, torej je v njem obsežena grozna krivica, katero je dr. Tavčar storil g. Žitniku. V dokaz, da je to neresnica, citira „Slovenec“ iz Žitnikovega govora ta-le odstavek: „Te železnice so se mnogi veselili in napovedali zlato dobo za Dolensko. A če je istinita govorica, da je imela dolenska železnica letos po zimi v štirih mesecih 70.000 gld. zgube, potem gorje deželi, ki je prevzela garancijo.“ „Slovenec“ je nadalje navel tudi te-le Žitnikove besede: „Gg. državnih poslancev v prvi vrsti bodi skrb, da država

prevzame prej ko mogoče to železnico v svojo upravo in oskrb.“ Ta odstavek ni v nikaki zvezi s dr. Tavčarjevimi besedami. To je le konkreten predlog g. Žitnika, kako preprečiti, da bi deželi za dolenske železnice ne bilo kdaj kaj plačati. Prav tako tudi ni v zvezi z dr. Tavčarja besedami vprašanje, kje se bode dobil denar, ako bo treba kaj plačati. Stvar je torej ta: Žitnik je, kakor citira „Slovenec“, res „pripovedoval svojim volilcem, da so imele dolenske železnice konec decembra meseca ogromen primankljaj“, navedel je celo število, in zdaj je le vprašanje, ali je to pripovedoval z veseljem ali ne in bi li on eventualen deficit porabil proti slovenskim liberalcem ali ne. Da je bil g. Ignacij Žitnik na mokronoškem shodu jako „vesel“, je dognano, vesel, ker se je v farovžu nasrkal dobrega vina, a mislimo, da je bil tudi zato vesel, ker je mogel povedati, da so imele dolenske železnice primankljaj. Gospodom klerikalcem je za agitacijo vsako sredstvo dobro. Garanciji so nasprotovali in že pri raznih prilikah zlasti pri zadnji volitvi na Notranjskem je bilo postopanje narodne stranke glede dolenskih železnic njih poglavitno orožje proti Kraigherju in „liberalcem“ — a zdaj, da bi ne bili veseli, ko bi nastal deficit in bi oni dobili izvrstno agitacijsko orodje? Saj je g. Ignacij Žitnik že na mokronoškem shodu upil „gorje deželi, ki je prevzela garancijo“. — V čem je torej dr. Tavčar storil Ignaciju Žitniku krivico, v katerem oziru ni govoril resnice? — Naravnost smešna se nam vidi druga, proti dr. Tavčarju naperjena „Slovenčeva“ notica. Napis jej je: „Gospod Tavčar in čast“. V tej notici se očitata dr. Tavčarju, da je on v svojih spisih jemal čast škofom, duhovnikom itd. Ko bi bil to res kdaj storil, zakaj ga zadeti gospodje niso tožili? Za to, kar se je pa pisalo v listih, ki se tiskajo ali so se tiskali v naši tiskarni, je pa dr. Tavčar kot predsednik „Narodne tiskarne“ toliko odgovoren, kakor knezoškof dr. Missia recimo za počenjanje bivšega lazarišta Ignacija v Lahovčah ali za detomor v črnovrškem farovžu.

— (Potovanje na narodopisno razstavo češko v Prago.) Kakor smo včeraj naznanili, preložil se je izlet v Prago na 7. septembra, to je za teden dni pozneje. Odbor se je za to preložitve odločil, ker je več rodoljubov iz raznih kraj. v izrazilo željo, da bi se tudi radi udeležili izleta v Prago, a da jim sedaj koncem meseca avgusta in prve dni septembra to ni mogoče. Ta želja morala se je tedaj uvaževati, da se vsakemu rodoljubu omogoči potovanje. Tistim rodoljubom, ki so že prejeli in plačali legitimacije, naznanja odbor, da te legitimacije ostanejo veljavne. Čas odhoda iz Ljubljane dne 7. septembra (ob 5. uri 45 min. popoldne) ostane neizpremenjen, kakor tudi ostane ves program potovanja isti.

— (Zanimiva kazenska obravnava) se je vršila danes pri porotnem sodišču. Vodja ljubljanskih socialstov g. I. Grablovič je tožil gg. urednika „Slovenca“ Andreja Kalana, urednika „Glasnika“ Franca Zillerja, delavca v predilnici, in Jožefa Gostinčarja, delavca v predilnici, radi žaljenja časti. Znani bivši socialistični, zdaj pa krščanskosocialni agitator Gostinčar je meseca

Na Aleša napravilo je ubitje očeta silen utis. Ta nesreča, ki ga je zadela v najjasnejši, veseli mladosti, prestrašila ga je in potrla; nakrat je postarel. Mnogo je mislil o smrti očeta, no nikakor si ni mogel predstaviti jasno vsega, nikakor ni mogel umeti in objasniti si razloga, provzročivšega ubijstvo. Čarodejstvo očetovo mu je bilo kot kako navadno opravilo. Napram svojemu očetu vedel se je, kakor napram preprostemu človeku, povsem ne tajinstvenemu, ne imajočemu nikake posebnosti, nikake čeznaravne moči; občevanja z zlimi duhovi ni priznal, niti sumničil, dasi je čul čisto pogovore, dasi so ga sovrstniki celo naravnost vpraševali: „je li res, da občuje oče z vrati?“ Sploh je mislil malo na to, bil je ravnodušen. Od očeta je prejemal dobrote, ljubezen, videl je čisto, kako dolgo je klečal oče v tihi letni noči pri uljnaku in obrnivši se proti vzhodu, molil dolgo in goreče. Aleška je znal le nekatere odlomke, dele vsega tega neumevnega mu dogodka: mati upije okolu očeta, Anisja mu umiva obličje, sestra Anjutka drži čašo z vodo in si briše oči z rokavom, pop je prišel po noči, sede k očetu, sklone se in nekaj govori. Glej, polna hiša ljudij, očeta „režejo“, „drob jemljejo ž njega“, ni videl, kako so to delali, bil je v veži in le čul, kako kriči zdravnik: „pričel poslušajte: tri rebra ima zlomljena v desnem boku in dve v levem,

glava je na jednom mestu prebita, a v dveh drugih mestih na njej sta rani“... Potem so odvedli Strigunova in ju sodili... Kako to? Zakaj? Kaj pomeni vse to? On je čul, da sta Strigunova ubila očeta; kriva sta bila, ker se ubijati ne sme, no sovraštva, neprijaznosti k njima, želje po maščevanju ni imel. Ni videl, kako sta ubila očeta, predstavit si ni mogel, kako sta to storila. K vsemu dogodku bil je nekako top, plašen, slab.

Skoro celo leto je bil Aleška zamišljen; niti sam ni s kom govoril, pogosto niti odgovarjal ni vprašanjem. Gospodinjala je mati, on pa ni prišel skoro z nikomer v dotiko; z materjo in sestro delal je na polji, kosil, vozil snope in mlatil doma. Stoprv drugo spomlad, ko je zablestelo svetlo suščevo solnce, ko so se razlivali povsod studenci, ko se je razkrila rečica, zazelenela trava, jel je Aleška polagoma jasnit se, zapuščati ravnodušje in zamišljenost. Nehote postal je vesel, ko je šel prvi-krat orat s svojo sivo kobilo.

Prišla je Velika noč. Vsak ima novo praznično obleko, vsak je jasnega obličja, vsi se poljubljajo za Veliko noč veselo; vesel delil je poljube i Aleška. Približala se je svatba sestre, v njihovi hiši jele so se shajati vsak dan deklice; pesnice, smeh, šale. Vsak večer šla je sestra na ples na trg, tam so bile gugalnice; tudi Aleška jame zabavati

na ples in igrati na žalejke. Sicer bi ne bil igral na žalejke, da se ni zgodil neki slučaj.

Četrti dan po Veliki noči po obedu zbrale so se pri Aleškinej sestri Anjutki tovarišice, devojk pet, in so sedle na dvoru na zavalenko. V njih številu je bila Nataška Kraninja, deklica ne velike rasti, okroglolična, rdeča, rujavih, velikih, „bistrih“ očij, gostih, temnorumenih vlas. Vesela in gibčna je ta Nataška: ko pride, takoj k materi Aleškinej: „Zdravstvujte, tetika Marija! prišla sem k Anjutki, kje je Anjutka? Kako se ti godi, tetika? Slava Bogu? Ah, Anjutka! To ti je prava! A jaz sem mislila, ti ne dočakaš svatbe, — ti se sama omožiš. Aleška, zdravstvuj! Kaj igraš?“ In tako naprej. Klepetulja, krohotavka; Nataška je bila jedina hči očeta in matere, ki sicer nista bila bogata, no poštena sta bila; stara je bila stoprv šestnajst let, a že se je „zanevestila“, kakor pravijo. Aleška preje skoro poznal ni Nataške, videl jo je redko, ker so Kraninji živeli precej daleč na konci ulic, ob sami reki; tudi drugi so poznali Nataško le malo, prikazala se je stoprv to spomlad, a skazala se je kot plesalka in prva pevka na plesih. Tako se zgodi v selih neredko: nič ni videti deklice, nič je ne vidi, kar nakrat jo vidijo vsi, vsi se za njo zanimajo.

(Dalje prih.)

februvarja priobčil v „Slovenca“ in v „Glasniku“ izjavo, v kateri je g. Grablovica imenoval lažnika in obrekovalca. Vsled te izjave je g. Grablovica (po dru. Hudniku) tožil imenovane tri klerikalne gospe, katere je zastopal dr. Šusteršič. K obravnavi sta prišla samo gg. Ziller in Gostinčar, g. Andreja Kalana pa je zastopal njegov zagovornik. — Klerikalni gospodje so bili menda precej v strahu in najbrž se ne motimo, če rečemo, da je navihani „Slovenec“ te dni prav iz ozir na to tožbo in zlasti na porotnike priobčil dva članka zoper socialiste. Obravnava je trajala do 1/3 ure. Zatoženci so bili vsi trije oproščeni.

— (Izpred porotnega sodišča.) Včeraj bili sta pri tukajšnjem porotnem sodišču zopet dve obravnavi. Pri prvi bil je obsojen 25 let stari tesar Anton Božnar iz Ločnice na 4 leta težke ječe, poostrene mesečno s postom in trdim ležiščem v temni celici dne 29. maja vsakega kazenskega leta, ker je Janeza Peršina, s katerim sta se bila v Št. Vidu sporekla, s kolom tako silno po glavi udaril, da je le-ta vsled prizadejane poškodbe dan pozneje v ljubljanski bolnici umrl. — Pri drugi obravnavi bil je obtožen 30 let stari delavec Janez Presetnik iz Šmartna pri Savi zaradi hudodelstva požiga. Obtoženec zažgal je dne 26. maja letos svojemu bratu Antonu, s katerim sta se bila stepla, gospodarsko poslopje, katero je pogorelo da tal ter mu na ta način napravil škode za blizu 1000 gld. Le slučaj, da ni bilo sape, pripisati je, da ni zgorelo še več hiš. Janez Presetnik, kateri se izgovarja le s tem, da je bil popolnem pijan, priznava sam, da je vzel v Marnovi krčmi žveplenke ter z besedami: „Nocoj bom brata zbudil, če tudi trdo spi“ zapustil krčmo. Kmalu potem zažgal je v svislih slamo ter zbežal. Ko so domači ogenj pravočasno opazili ter ga pogasili, vrnil se je čez nekoliko časa ter zopet zažgal slamo v gospodarskem poslopiju svojega brata. Sedaj pa ni bilo več mogoče ogujsati. Po pričah se je dognalo, da obtoženec ni bil pijan. Janez Presetnik bil je obsojen na 10 let težke ječe, poostrene z enim postom mesečno in trdim ležiščem v temni celici dne 26. maja vsakega kazenskega leta.

— (Potres.) Danes zjutraj ob 4. uri 2 min. se je primeril srednje močan valovit sunek, ki je trajal 2 sekundi. Škode ni napravil nič.

— (Zdravstveno stanje v Ljubljani.) Tcdenski izkaz o zdravstvenem stanju mestne občine ljubljanske od 18. do 24. avgusta kaže, da je bilo novorojencev 6 ($=9.72\%$), umrlih 23 ($=37.96\%$), mej njimi so umrli za tifuzom (legarjem) 1, za jetiko 3, za želodčnim katarom 4, vsled mrtvouda 1, vsled starostne oslabelosti 2, vsled nezgode 1, za različnimi boleznimi 11. Mej umrlimi je bilo tujcev 7 ($=30.4\%$), iz zavodov 11 ($=47.8\%$). Za infekcijskimi boleznimi so obbolele, in sicer za vrtico 3 osebe.

— (Umrli) je v torek zvečer v Kropi bivši mnogoletni župan I. E. Zupan, rodoljubljen mož in dober prijatelj pokojnemu Bleiweisu v starosti 80 let. N. v m. p.

— (Potrjen zakon.) Cesar je potrdil od dež. zbora kranjskega vzprejeti zakon o napravi vodo-voda v Ambrusu, Retjah in Viseju.

— (Akademionemu društvu „Sloveniji“) na korist priredil dne 8. septembra ob 6. uri popoldne akademiki v Cerkljah pri Kranji vrtuo veselico. Po programu soditi utegne biti ta veselica v vabljenem kraju lepe Gorenjske prav sijajna. Domači pevci obljubili so svojo pomoč. Predstavljal se bo z znana burka „Gluh mora biti“. — Izvestno bo privabila lepa lega kraja, zanimanje, s katerim spremlja naše slavno občinstvo vedno akademike in blagi namen, pomoči društvu, katero je bilo in vedno ostane središče našega naprednega dijaštva, mnogo občinstva. Zlasti zavezni sosedje iz Kranja in Kamnika ne bodo izostali. Upamo, da jih bomo mogli pozdraviti pod našimi gorami še v mnogobrojnem številu kakor prejšnja leta. „Cerklje“ naj bode torej geslo za dan 8. septembra našim Gorenjcem! — Obširnej program priobčimo prihodnjič.

— (Delavsko bralno društvo v Idriji) priredi v nedeljo dne 1. septembra „na Zemlji“ ob 4. uri popoldne veselico z naslednjim vzporedom: 1. J. Steyak: „Pozor“, koračnica, godba. 2. G. Verdi: „Sinfonija“, Il finto Stanislav“, godba. 3. H. Volarič: „Moja domovina“, moški zbor. 4. J. Ilnar: „Narodna kadrilja“, godba. 5. A. Nedvč: „Naša zvezda“, mešan zbor. 6. A. Salmič: „Venec narodnih pesem“, godba. 7. H. Sattner: „Na planine“, moški zbor. 8. F. Dvořak: „Pijackó písní valček“, godba. 9. H. Volarič: „Rožiči“, mešan zbor. 10. J. E. Christoph: „Potpourri jugoslovanskih napevov“, godba. 11. H. Sattner: „Opomin k petju“, mešan zbor s spremljevanjem godbe. 12. A. Salmič: „Venec sta-

rega Kranjca“, godba. 13. Ples. — Pri neugodnem vremenu vrši se v pivarni pri „črnem orlu“ ob 7. uri zvečer. Pri veselici svira ces. kr. rudniška godba. Vstopnina za ude 10 kr., za neude 20 kr.

— („Bralno društvo“ v Selcih) priredi v nedeljo dne 1. septembra v šolskih prostorih veselico z naslednjim vzporedom: 1. * * *: Nagovor. 2. Laharnar: „Pozdrav“, mešani zbor. 3. Ipavec: „Danici“, moški zbor z bariton-solo. 4. Volarič: „Slovanska pesem“, mešani zbor. 5. Hajdrih: „Sirota“, moški zbor z alt-solo. 6. Jedno uro doktor, burka z jednim dejanjem. 7. Hug. Sattner: „Pogled v nedolžno oko“, četverospjev. 8. Hubad: „Bratci vesel-veseli“, mešani zbor. Prosta zabava. Začetek ob 6. uri zvečer. Vstopnina: Sedeži I. vrste 40 kr., II. vrste 30 kr., navadni prostor 20 kr. Čisti dohodek je namenjen za tukajšnje „Bralno društvo“. Nadplačila se hvaležno sprejmejo.

— (Aljažev stolp na Triglavu.) „Planinski Vestnik“ pše: Dne 7. avgusta popoldne je prvokrat solnce obsijalo najvišjo stavbo na Slovenskem, ki jo je tako duhovito zasnoval gospod župnik J. Aljaž. Težavno je bilo spraviti stolp na vrh Triglava. Šest korenjakov, ki so od mladega vajeni hoji po njega strminah, je znosilo v tednu dni posamezne, 15 do 20 kg. težke kosove na višino. Tukaj so jih kleparji v petih urah sestavili, staknili, zatrdili in na vse strani pričvrstili. Štiri močne bakrene vrvi, katere so vrhu stožaste strehe zavite v klobčič, so izpe-ljane v skale in vanje krepko pritrdjene, peta bakrena vrv pa drži v bližnje snežišče na severni strani kakih 30 metrov daleč. Le-ta bo boljše od-vajala strela od stolpa ter od klinov in žrebljev, ki so zabiti v skalovje in zaliti s cementom. Stavba je okolo in okolu obložena z 1 meter visokim kamenim zidom, da bo uspešneje kljubovala viharju. Vrata so majhna zato, da burja nima tolike moči; zapirajo se sama. Zunaj stolpa je jedino slovenski napis, znotraj pa glede strele svarilni napisi v slovenskem, nemškem, laškem, ruskem, francoskem in angleškem jeziku. Ob notranji steni je razpeta slo-veča Bernhardova Triglavska panorama z imeni vseh vidnih vrhov in krajev; po njej se vsakdo lahko razgleda široko po prekrasni zemlji, ki se razgrinja pod njim z vso svojo mirno veličastnostjo. Prozorov ali oken je osem v dveh vrstah. Skozi štiri gornja lahko gledaš stojé, skozi štiri spodnja pa sedé. Šipe so premične in se lahko snamejo, če hoče gledalec na odprtino nastaviti daljnogled. V stolpu se naha-jajo dve polici, dva samovara, šest kositrnih kozarcev, dve volneni odeji, trije stoli, barometer in vpisna knjiga. Toplomer je nameščen zunaj. Stolp je izde-lan iz najboljšje železne kovine tako solidno in praktično, da se mu ni prav nič bati ne burje niti strele. Jedino šipe utegne strela pobiti, zato pa jih bo vedno pod skalo pripravljenih v nadomestilo. Iz-kušeni, osiveli vodniki in delavci, ki so bili že ne-številnokrat na Triglavu in dobro poznajo silne ele-mente, zatrjujejo, da nikakor ne bo str-la uničila stolpa. Vse stroške za ta imenitni razglednik in zavetnik je založil njega izumitelj gospod župnik Aljaž, ki je že od leta 1887. snoval sedaj srečno izvršeni načrt. Iz srca mu čestitamo na popolnem uspehu in na neomejenem priznavanju, katero mu ustno in pis-meno izražajo najodličnejše osebe, turisti in turistinje prve vrste. Dosedaj je prejel že nad dvajset pravih slavo-spevov za svoje delo. Naj mu bo ta hvala ne-pristranskih ljudi najlepše povračilo za njegovo do-moljubno požrtvovalnost, katero so nekatere domače kukavice htele prešerno njesti, pa tudi veselo bodrilo za izvršitev vseh plemenitih namer v čast in slavo prelube slovenske domovine. Bog vsemogočni pa mu brani trdni stolp ter čuvaj vseh ne-zgod domačine in tujce, ki bodo iz njegovega varnega zavetja ob-čudovali prelepo stvarjenje božje!

— (Zdravstveno stanje) Za škratlico je zdaj v Škofji Loki in v sosednih vaseh še 25 bol-nikov, namreč 4 odrasli in 21 otrok, v Stari Loki 1 odrasli in 10 otrok, v Zalogu, Predvoru in Bab-nem vrtu 6 otrok, skupaj torej 37 oseb. V Bistrici v občini Naklo so zbolele 4 osebe za trahomom ali egiptovsko boleznijo na očeh.

— (Konjski semrji.) Deželna vlada je dovo-lila mestni občini novomeški na njeno prošnjo, da se smejo na semnjih za parkljesto živino, ki so v torek po sv. Antonu (17. januarja), torek pred sv. Jurjem (24. aprila), torek po sv. Jarneju (24. avgusta), torek po sv. Luki (18. oktobra) in prvi torek v adventu in na mesečnih enakih sem-njih, ki so vsak prvi ponedeljek v mesecu, prodajati tudi konji.

— (Imenovanje.) Računski podčastnik gosp. Martin Kranjčec je imenovan kancelistom pri štajerskem namestništvu.

— (Prusi in Rusi.) Javili smo včeraj, kaj je poročal tržaški „Mattino“ glede naselitve ruskih emigrantov pri Sv. Ivanu v Trstu. Rečeni list po-pravlja svojo vest, pravi, da se niso naselili Rusi nego Prusi. Z narodnega stališča je to še nevarnejše. Sicer pa zatrjujejo poznavatelji tržaških razmer, da prehaja čedalje več slovenskega sveta v okolici tržaški iz narodnih rok v nasprotniške.

Slovenci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!

* (Knez Bismarck in grof Taaffe) L. 1863 je bil grof Taaffe povsem navaden deželni predsednik v Solnograškem in nihče ni slutil, da utegne ta mož kdaj igrati v naši državi še veliko ulogo. Tisto leto je prišel Bismarck v Solnograd, Taaffe se mu je seveda predstavil in Bismarck mu je povedal, da dobiva od svojih sovražnikov časih jako nevarne pošiljatve. Pristavil je: Prosim Vas, konfiskujte vse name poslane sumne pošiljatve in odprite jih s a m i. Taaffeju ta nalog sicer ni prav nič ugajal, a izvršil ga je vender. Nekega dne mu je pošta poslala v prezidijalni urad sumen zabojček. Ta se je odprl z vso previdnostjo, a vsebina njegova ni bila nevarna, pač pa je silno smrdela. Taaffe je o tej pošiljati povedal Bismarcku in hoteč se za nalog maščevati rekel: Želite eksclenca, da se Vam ta smrdljiva pošiljatev dostavi. Hvala, se je odrezal Bismarck, poklanjam jo Vam za spomin. Od takrat ni Taaffe maral Bismarcka, a tudi ni več poskusil, kar je sicer tako rad delal z drugimi ljudmi, norče-vati se iz njega.

* (Nekaj za pijance.) V pravosodnem mini-sterstvu se je ravnokar izgotovil zakonski načrt o ustanovitvi asilov za pijance. Take zavode bodo mogle ustanoviti dežele in občine, a to pravico bo imela tudi država. Okrajna sodišča bodo imela pravo izreči, je-li koga oddati v tak zavod. Kdor je bil zaradi pijanosti kaznovan v enem letu trikrat, kdor je kot pijanec v nravnem ali gospodarskem oziru ali tudi telesno nevaren drugim, se bo oddal v to poboljševalnico in moral bo ostati tam vsaj 2 leti. Tudi bo prostovoljni vstop dovoljen. Pijanec, kateri bi želel priti v ta asil, se bo samo oglasil pri sodišču in želja njegova se bo izpolnila. Ostati pa bo moral notri dve leti. Tolažilno za pijance je le to, da se v ta asil ne bodo vzprejemali tisti, katerih nagnenje k pijančevanju je neozdravljivo.

* (Nesreča ali samomor?) Predvčerajšnjim se je princ Ernest Rohan, najmlajši brat kneza Alaina Rohana v Eggenburgu pri Gradcu ustrelil. Ali se je sam ali je ponesrečil, še ni dognano. Hoteč iti na lov, je vzel knez puško in šel v hlev po psa. Hkrati se je začel iz hleva strel. Ljudje so hiteli v hlev in našli tam princa Rohana z razstreljeno glavo mrtvega. Sodi se sicer, da se je puška sprožila, ko se je princ pripognil, da bi psa na vrvice privezal, a gotovosti ni nikake. Rohani so jedna prvih aristokratskih rodbin, francoskega rodu; dedje Rohanov so v prej-šnjih dobah igrali na Francoskem veliko ulogo.

* (Roparski napad v železniškem vozu.) Na progi mej Bologno in Florenco se je te dni pripetil drzen roparski napad. Ko je brzovlak vozil skozi takozvani „Madonnatunnel“, je vstopil v kupé prvega razreda z revolverjem oborožen mož in za-hteval od dveh potnikov, odvetnika Carpi-ja iz Bo-logne in trgovca Manfredinija iz Carrare, da mu izročita denar in dragocenosti. Prestrašena potovalca sta napadalcu res dala listnici s 1500 in 400 lirami novcev in dve zlati uri z verižicama. Drzni napa-dalec pa je izginil urno kakor je prišel in ni sledu po njem. Splošno se sodi, da je roparja iskati mej železniškim osobjem vlaka. Res lepe razmere!

* (Prijatelj mladine.) Pariški policiji se je posrečilo ujeti famoznega prijatelja mladine, kate-rega je že dolgo zasledovala, pa ga ni mogla do-biti. Ta prijatelj mladine, bivši lekarnar Julij Maire je lovil otroke, zlasti deklice, je zvalil v kako vežo in jim tam odrezal uhlje, da se je polastil kakih malovrednih uhanov. Bestijalni človek je na ta način odrezal uhlje več sto otrokom.

Književnost.

— „Planinski Vestnik“ ima v št. 8. na-slednjo vsebino: I. C. O.: Vodniku; F. Orožen: Valentin Vodnik kot turist in turistiški pisatelj; Otvoritev Vodnikove koče; Aljažev stolp na Tri-glavu; Dve nesreči v naših Julijskih planinah; Planine v večernem žaru; Razne novice.

Brzjavke.

Lvov 29. avgusta. Badeni odide te dni v Krakov, da se tam posvetuje z raznimi polj-skimi politiki, kateri so bili nalašč v ta namen tja povabljeni.

Lvov 29. avgusta. Slavnostna otvoritev poljske gimnazije v Tešinu je določena na dan 18. septembra.

Sofija 29. avgusta. Policija je zasledila in aretovala trideset udeležnikov pri napadu na vas Despot pri Janikliju. Mej temi so baje vsi tisti, ki so zakrivali storjene grozovitosti.

Rim 29. avgusta. Dne 19. januarja bode tu velika, od klerikalne stranke uprizor-jena demonstracija zoper slavitev obletnice, kar je Rim združen z Italijo. K tej protidem-onstraciji se bo povabilo kar največ mogoče romarjev iz inozemstva.

Pariz 29. avgusta. Londonski lord-majoor pride te dni sem. Namen potovanju je posre-dovati, da bi se sešla kraljica Viktorija in predsednik republiki Faure.

Berolin 29. avgusta. Torpedovka št. 41 se je v Severnem morju potopila; 13 mornar-jev je utonilo.

Umrli so v Ljubljani:

27. avgusta: Rajmund Francot, restavratorev sin, 2 meseca, Marije Terezije cesta št. 26. — Marija Kosmač, kurjačeva hči, 2 leti, Cesta na Rudolfovo železnico v baraki. — Helena Golmajer, delavčeva hči, 2 leti, Trnovske ulice št. 6. — Jakob Jaklič, zasebnik, 78 let, Tržaška cesta št. 5.

V deželni bolnici:

25. avgusta: Simon Bartol, gostič, 61 let.

26. avgusta: Reza Sova, črevljarijeva žena, 43 let.

Meteorologično poročilo.

Augst	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
28.	9. zvečer	741.9	19.0°C	sl. jzah.	jasno	
29.	7. zjutraj	744.2	13.6°C	brezveter.	megla	0.0
"	2. popol.	742.8	25.6°C	sl. vzhod	jasno	

Srednja včerašnja temperatura 18.9°, za 1.5° nad normalom.

Dunajska borza

dné 29. avgusta 1895.

Skupni državni dolg v notah	100	gld.	85	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	"	15	"
Avstrijska zlatna renta	122	"	30	"
Avstrijska krona renta 4%	101	"	30	"
Ogerska zlatna renta 4%	122	"	50	"
Ogerska krona renta 4%	99	"	80	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1065	"	—	"
Kreditne delnice	407	"	10	"
London vista	120	"	85	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	59	"	12 1/2	"
0 mark	11	"	81	"
0 frankov	9	"	58 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	70	"
C. kr. cekini	5	"	71	"

Dné 28. avgusta 1895.

1% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	151	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	196	"	75	"
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	180	"	75	"
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	121	"	50	"
Kreditne srečke po 100 gld.	206	"	50	"
Ljubljanske srečke	22	"	—	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	23	"	50	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	171	"	20	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	556	"	—	"
Papirnati rubelj	1	"	29 1/2	"

3 biljardi

kavarnarska oprava in posoda se takoj prodá. (1107—2)

Več se poizvé v kavarni „Valvazor“.

Nekaj

trdega stavbenega kamenja, opeke, železja in lesa

se bode prodalo

v nedeljo 1. septembra t. l. ob 2. uri popoldne

na licu mesta v Zenkerjevi hiši, Gradisce št. 8. (1116—1)

Jakob Štrukelj v Trstu

via Caserma št. 16, vhod piazza della Caserma (nasproti veliki vojašnici)

prodaja po neverjetno nizkih cenah vsako vrstna avgleška

kolesa (bicikle).

Zastopstvo koles „Adler“ iz tovarne H. Kleyer v Frankobrodu in „Viktoria Cycle Works“ Wolverhampton, Angleško.

Kolesa „Adler“ so svetovnoznana in se rabijo v nemški vojski. — Jamči se za vsako kolo 12 mesecev; kdor ne zna voziti, nauči se brezplačno. — Pošilja se na deželo in na vse kraje. — Cenike pošilja se poštne prosto. (728—29)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnice

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1895.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajinski čas v Ljubljani za 1 minuto naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po mešni osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, des Selthal v Aussee, Ischl, Gmun, den, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Gurib, Steyr-Lino, Budejovice, Pilsen, Marijine vane, Eger, Karlova vane, Francove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 6. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, des Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Selthal, Solnograd.

Ob 12. uri 55 min. popoldne osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Ob 4. uri popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Franzensfeste, des Selthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Gurib, Eger, Karlova vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 30 min. sveder osebni vlak v Novo mesto, Kočevje.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 30 min. sveder popoldne osebni vlak v Lince-Bled.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 6. uri 50 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyr, Gmun, Ischl, Aussee, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Beljak, Franzensfeste, Trbiš.

Ob 8. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 11. uri 30 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Lipsko, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijnih varov, Pilsen, Budejovice, Solnograda, Linca, Steyr, Paris, Geneve, Gurib, Bregenz, Inmost, Zell na Jeseru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Pontabla, Trbiš.

Ob 2. uri 30 min. popoldne osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Selthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. uri 4 min. sveder osebni vlak s Dunaja preko Amstettana in Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiš.

Ob 9. uri 35 min. sveder osebni vlak iz Kočevja, Novoga mesta.

Razn. tega ob nedeljah in praznikih ob 10. uri 40 min. sveder osebni vlak iz Lince-Bleda.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 35 min. zjutraj v Kamnik.

Ob 8. uri 50 min. popoldne " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Ob 10. uri 10 min. sveder " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 55 min. zjutraj iz Kamnika.

Ob 11. uri 15 min. dopoldne " " (5—189)

Ob 9. uri 55 min. sveder " " (slednji vlak le ob nedeljah in praznikih.)

Veliko presenečenje!

Ker nam je došlo naročilo, naj popolnoma razprodamo našo Dunajsko veliko filijalko, takorekoč podarimo najlepše in najkoristnejše stvari.

Prodajamo 35 komadov za samo gld. 2.—

in sicer: Lepo pozlačeno uro, na minuto natančno in točno idoča, za kar se garantuje; 1 prekrasna pozlačena verižica za uro, ki se vsled lepe izdelave le teško more razločevati od pristne; 1 elegantna kravata za gospode, najnovejša fačona; 1 prekrasna igla za kravate s simli-briljantom; 6 komadov finih žepnih robcev; 1 prekrasen častniški portemonnaie iz usnja; 1 prekrasen naprsni gumb s simli-briljantom, ki je jako dobro imitovan; 1 prekrasen ustnik za smotke; 1 par mehaničnih manjšnih gumbov iz double-zlata; 1 elegantna pariška broša za damje; 10 komadov najfinejšega angleškega papirja za pisma; 10 komadov najfinejših angleških zavitkov in vrhu tega prekrasen uporaben predmet kot gratis-priloga. Vseh 35 komadov gld. 2.— Vsakdo bode priznal, da je ura sama več vredna, nego stane vseh 35 komadov, in se sploh garantuje za to, da dobro gre. Naj sleherni porabi priliko, ki se mu nudi zdaj in nikoli več potem, in naj naroči, dokler zaloga traja, s c. kr. poštanim povzetjem pri Wiener Grand-Filiale Ch. Jungwirth, Krakov Dietlstrasse 64/E. (1018—4)

NB. Kar bi komu ne ugajalo, se vzame nazaj.

Sesalke
in
brizgalnice
vsake vrste
motorje

za na veter, za zgret zrak in petrolejske motorje v svrhu napeljevanja vode ali pa za poganjanje strojev

vodovode vasi, graščine, gospodarstva ali kmetije, ville, vrte itd.

A. KUNC, Moravska, Bela cerkev
specijalna tovarna. b (445—19)

Ilustrovani prospekti zastoj.

Zgubila se je

zlata ura s srebrno verižico včeraj popoldne na potu s Rožnika v mesto. — Kdor bi jo našel, izroči naj jo proti dobri nagradi pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (1115)

Trgovski pomočnik

vešč slovenskega in nemškega jezika, izurjen v trgovini mešanega blaga, želi premeniti službo. — Več se izve pri upravnistvu „Slov. Naroda“ pod „št. 7403“. (1086-3)

V hôtelu „pri bavarskem dvoru“

na Dunajski cesti

se prodajo

3 vozovi in 6 konj

z opravo

pod ugodnimi pogoji.

Več se izve pri Josipu Turk-u, trgovcu s konji, Kravja dolina št. 3. (1114—1)

Neobhodno potrebno

je tako za dame kakor za gospode, ki se udeležé potovanja v

Prago

da si omislijo (1104—4)

nepremočljivi dežni plašč (havelok)

iz tirolskega lodna pri znani tvrdki

Gričar & Mejač

v Ljubljani, Slonove ulice št. 9.

Razpošilja se tudi po pošti.

V naši tiskarni je izpraznjeno mesto

korektorja.

Prosilci, ki morajo biti popolnoma vešč nemškega in slovenskega jezika v besedi in pisavi, naj svoje prošnje, opremljene s spričevali o svojem dosedanem službovanju, vložé do 5. septembra t. l. v našem komptoirju.

V Ljubljani, dné 26. avgusta 1895.

Ig. pl. Kleinmayr & Fed. Bamberg. (1106—2)

Lekarna Trnkóczy, Dunaj, V.

Protinski cvet

ali

cvet zoper trganje.

Steklenica 50 kr., 12 steklenic 4 gld. 50 kr.

Odlučno najboljšo mazilo zoper trganje po udih, bolečine v rokah, nogah, v križi ter v živilih, otrpnele ude in kite itd.

Dobiva se pri (820-34)

Ubaldu pl. Trnkóczy-ju
lekarnarju v Ljubljani.

Pošilja se s obratno pošto.

Lekarna Trnkóczy v Gradci.

Odvetniško pisarno

sem tvoril

v Ptui

Ungarthorgasse št. 3 v hiši gospé J. Krajnc

kar si usojam slavnemu p. n. občinstvu naznaniti.

Dr. Anton Brumen

odvetnik.

(1111—1)

Prvi dolenjski konjski semenj

v Št. Jerneji

bo vsako leto prvi dan po premovanju in konjski dirki na Št. Jernejskem dirkališču. — Letos bode

dné 10. septembra.

Prijatelji lepih konj se vabijo k obilni udeležbi.

Županstvo Št. Jernej

dné 25. avgusta 1895.

Polanc.